

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ

Σελίδες

4

ΑΘΗΝΑΙ — ΙΟΥΛΙΟΣ 1979
Δευτέρα Περίοδος — αριθ. φύλλου 100

Ιδιοκτήτης - Έκδοτης - Διευθυντής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ίπποκράτους 63 — Όροφος 3ος
Τηλέφ. Διευθύνσεως - Συντάξεως 3630.308

Τιμή φύλλου
Δραχμαί 25

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

της

“ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ”

και του δημιουργού της
άξιου. κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΜΙΝΗ

Επικειμένου του Έορτασμού της εκατοστής έκδοσης της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ» υπό του Ίδρυτού, Έκδότου και Διευθυντού της, άξιότιμου κ. Γεωργίου Κομίνη και των Μελών της Συντακτικής Επιτροπής της Έφημερίδας, άποτελουμένης εκ των κ.κ. Δ. Άσπμακοπούλου, Κ. Κοκόροβιτς, Γ. Κριέλα, “Ελ — Βα, Ά. Κομίνη, Λ. Καστάνη και του υπογράφοντος, των άξιότιμων συνεργατών της, ως και του πολυπληθούς άναγνωστικού κοινού της, έπιτακτική νοιώθω να προβάλλεται μέσα μου ή ανάγκη να αφιερώσω κι' εγώ λίγες γραμμές, σάν ελάχιστο όφρο τιμής, στο ιδιαίτερο και άκρως σημαντικό έορταστικό αυτό γεγονός, στο όποιον άντικατοπτρίζεται ή προσωπικότητα και ή μακρόχρονη πνευματική διακονία του κ. Γεωργίου Κομίνη. Καί έπειδή, ή λαμπρή αυτή προσωπικότητα του Ίδρυτού, Έκδότου και Δ)ντού της «ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ» έχει άφίσει επί σειρά έτών, άνεξήτιστα τά ίχνη της δημιουργίας και της δράσεως στον κόσμο του έξέχοντος Έλληνικού πνεύματος, τό όποιον τιμά και άναπτύσσει μέ σπάνια ευγένεια και ψυχική ευαισθησία, κατά γενικόν όμολογία, μέ καταλαβαίνει ή στιγμή αυτή, πού άποτυπώνω στο χαρτί, τις ταπεινές αυτές μου σκέψεις, μία ιδιαίτερη και πρωτόγνωρη συγκίνηση, ή όποία άγγίζει τά όρια της ψυχικής και πνευματικής υπερφάνειας, γιά την τιμή της συνεχείας και επί σειρά έτών στενότητος και υπεύθυνης συνεργασίας μου μαζί του, τόσο μέσα στην εφημερίδα, όσο και σέ άλλα ύψηλά διοικητικά καθήκοντα πνευματικών Σωματείων, των όποιων ό κ. Κομίνης, όδγησε τις Πρόεδρος έμπνευσμένα και δημιουργικά την πορεία τους.

Άλλά ό κ. Γ. Κομίνης υπήρξε και είναι — μπορεί να πει κανείς — και ένας δημιουργός πρωτοπόρος στην λογοτεχνική, στην ποιητική δημοσιογραφία μέ τις συνεχείς έκδόσεις της τόσο έκλεκτικής και άγαπητής σέ όλους μας “Ελευθέρης Σκέψης”, ή όποία κατά αντικειμενική κριτική άποτελεί και δημοσιογραφικό γνώμονα της πνευματικής μας ζωής.

Τό καθ' όλα ύψηλης στάθμης έργο του αγαπητού μας διευθυντού και προέδρου, είναι πραγματικά δύσκολο και να σκιαγραφηθεί άκόμη από κάποιον πού συμμετέχει και στην Έπιτροπή Συντάξεως της “Ε.Σ.”, γιάτί έκτός από τό ότι θα κινδυνεύει να προσκορύνει στή διακριτική μετριοφροσύνη του κ. Γ. Κομίνη, δέν θα είναι καθόλου εύκολο να μωρέσει να δώσει μία πλήρη και σαφή εικόνα της τόσο πολύπλευρης και πολυσύνθετης πνευματικής δημιουργικότητάς του.

Γι' αυτό τό λόγο και περιορίζομαι επί του παρόντος να πώ, ότι, ή δημοσιογραφική φυσιογνωμία κι' ή λογοτεχνική παραγωγή του κ. Γ. Κομίνη, άποτελούν μία πραγματική όαση πνευματικής ύψης, όπως και άλλοτε τόνισα, μέ την ευκαιρία μιάς εκ των πολλών και ιδιαίτερως έπιτυχημένων έκδηλώσεών μας.

Γι' αυτό κι' έμεις, οι άποτελούντες τά μέλη της Έπιτροπής Συντάξεως, πρέπει να κρατήσουμε μέ ζήλο και ός ύψηλό επίπεδο ή γραμμή της εφημερίδας μας, όπως την έχει χαράξει ή Διευθυντής και πρόεδρος μας κ. Κομίνης, γιάτί έτσι μόνο θα μπορεί να είναι ή διαρκής πνευματική φωτοδότης στο χώρο της πνευματικής δημοσιογραφίας και συγγραφής.

Κλείνοντας τις σκέψεις μου αυτές, δέν μπορώ να κατασιγάσω τόν διακαή πόθο μου, να διαλαλήσω μέ όλη ή δύναμη της ψυχής μου, τις πηγαίες και έγκάρδιες φιλικές και συναδελφικές μου ευχές, γιά μία συνεχή άνοδική πορεία της “Ε.Σ.” εύχόμενος όλόψυχα και στον Άγαπητό μας Πρόεδρο κ. Γεώργιο Κομίνη, δύναμη, Υγεία και Μακροχρόνιοτητα γιά τή συνέχιση των Πνευματικών του Άγώνων, στους όποιους μεταλαμβάνει ή δική του αγωνιστικότητα, ή δική του δύναμη και ήθος, τό δικό του άκτινοβόλο φώς, στοιχεία και ψυχικά χαρίσματα της εξαίρετης φύσης του, πού είναι άπαραίτητα έφόδια γιά μία προσωπικότητα όπως τού κ. Γεωργίου ΚΟΜΙΝΗ.

Επίσης, στά άξιώτιμα Μέλη της Έπιτροπής Συντάξεως, και σ' όλους τούς αγαπητούς συνεργάτες της “Ε.Σ.” εύχομαι ψυχική συνοχή και όμόνοια, γιά τή συνεχή και άπρόσκοπτη πρόοδο της “Ε.Σ.” σέ όλους τούς τομείς της κοινωνικής μας ζωής.

ΑΛ. ΛΑΚΕΡΔΑΣ

Έπιστολή

Άνεκτίμητες και αγαπημένες μας κ. Κομίνη,
“Ελαβα και τις δύο εφημερίδες. Χίλια ευχαριστώ πού δέν μας ξεχάσατε και μέ τό χαριτωμένο σας γράψιμο γίνονται γνωστοί οι μόχοι μας και οι άγώνες μας. Σας έσωκλείω την τελευταία μας προσφορά. Από τόν σύζυγό μου και μένα δεχθείτε τις πιο έγκάρδιες ευχές γιά ένα καρποφόρο και χαρούμενο καλοκαίρι.

Μέ όλη μας τήν αγάπη
ΕΛΒΙΡΑ Δ. ΔΡΟΜΑΖΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΜΙΛΟΥ “ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ”

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

«Οί ποιητές και συνθέτες μας πρέπει να βρίσκουν τις ρίζες τους στην ελληνική παράδοση και ψυχή»

Μας λέει ο βετεράνος του έλαφρολαϊκού τραγουδιού ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΠΙΔΙΚΩΤΗΣ και συνεχίζει:

«Τά ελληνικά φεστιβάλ μοιάζουν με τά καλλιτεία των γυναικών»

Σ' αυτό τό φύλλο ή ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ συνεχίζει την έρευνά της γύρω από τό Έλληνικό τραγούδι και τά προβλήματά του, μέ τις άπόψεις μιάς φημισμένης δόξης του Έλληνικού πενταγράμμου.

Στην έρευνά μας αυτή, πού άρχισε σέ προηγούμενα φύλλα μας, έχουν μέχρι τώρα έκφράσει τις γνώμες τους οι διακεκριμένοι καλλιτέχνες του ελληνικού τραγουδιού, Μαρινέλλα, Βίκη Μοσχολιού, Νάντια Κωνσταντοπούλου, Χριστίνα, Άντζελα Ζήλεια, Σώτος Παναγόπουλος, Σάκης Παπανικολάου, Γιάν. Κασρινός, Γιάν. Σπάρτακος, Έλπιδα, Γ. Κοινούσης, Μιχ. Βιολά

Μια έρευνα πού πραγματοποιεί ό διευθυντής μας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΜΙΝΗΣ άποκλειστικά γιά την εφημερίδα μας

ρης, Μαίρη Άλεξοπούλου, Χρ. Κολοκοτρώνης, Κ. Βενετσάνος, Κική Τζαβέλλα, Πόπη Άστεριάδου, Ζώρζ Μέλωντ, Σόνια Σαγκάρ, Ίω. Άλβα, Δ. Καλκάνης κ.ά.

Στά έπόμενα φύλλα μας θα παραθέσουμε τις άπόψεις και άλλων κορυφαίων εκπροσώπων του Έλληνικού πενταγράμμου ώστε τό άναγνωστικό μας κοινό πληροφορηθεί άσφαλέστερα γιά τις θέσεις και τά πιστεύη τις γνώμες και τις άντιρρήσεις, έκείνων πού έχουν συμβάλει άμεσα κι' άποφασιστικά στή διαμόρφωση και εξέλιξη του σύγχρονου Έλληνικού τραγουδιού.

Γρηγόρης Μπιδικώτης

Ποιά πρέπει να είναι κατά τή γνώμη σας ή σύγχρονη Έλληνική μουσική παραγωγή ώστε να έκφράζει πού άμεσα και πιστά τήν σημερινή καλλιτεχνική άντίληψη και αίσθηση του λαού μας;

● Η καλλιτεχνική άντίληψη του λαού μας, πηγάζει από τή λαϊκή συνείδηση και ιστορία του τόπου μας. Οι Έλληνες δέν μπορούν ν' άρνηθούν την καταγωγή τους και τά εθνικά τους διώματα. Επομένως γίνεται αυτόνομο, ότι οι ποιητές και οι συνθέτες μας θα πρέπει να βρίσκουν, τή ρίζα της δημιουργίας τους, μέσα από τήν Έλληνική παράδοση και ψυχή. Η συνισταμένη όλων αυτών, μέ μία μεθοδευμένη προσπάθεια, και παιδεία θα γενήσει μοιραία τήν καλλιτεχνική και πνευματική μας δημιουργία. Άρα και τό Έλληνικό τραγούδι δέν μπορεί να είναι άλλο, από τήν πιστή φυσιογνωμία του λαού μας.

«Δυστυχώς όμως, πολλοί από τούς καλλιτέχνες και τούς δημιουργούς μας, παραγνωρίζουν ήθελημένα αυτές τις μεγάλες αλήθειες και έπιχειρούν δουλικά και άσυνείδητα να μετράφουν στο λαό μας Έξνα δημιουργικά στοιχεία.

● Πού άποδίδετε τις διάφορες έκφραστικές τάσεις των τελευταίων έτών, πού καλλιεργούνται από τούς συνθέτες της έ-

λαφράς μουσικής όπως π.χ. (τό νεο κύμα τό έλαφρολαϊκό τραγούδι, ή μουσική πόντ κ.λπ.);

Πιστεύετε ότι έκφράζουν τήν συναισθηματική ζωή των νέων ανθρώπων, ή πρόκειται γιά μία έπιτηδευμένη διάθεση των μουσικών μας γιά μόδα και πρωτοτυπία;

● Οι νέες τάσεις πού λέτε στο σύγχρονο Έλληνικό τραγούδι, δέν είναι άλλες από τις γνωστές έπιτηδευμένες και ξενοφερτες μελωδίες, των άσυνείδητων, ίσως και άναγώνων γιά δημιουργία Έλληνικής μουσικής, πού παρασύρουν συχνά μερικούς από τούς νέους μας, σ' εύκολη και λανθασμένη καλλιτεχνική παιδεία.

● Είθε υπέρ των καλλιτεχνικών φεστιβάλ και γενικότερα των μουσικών διαγωνισμών μεταξύ των νέων καλλιτεχνών, ή νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο δέν εξυπηρετείται ούσιαστικά ή μουσική στον τόπο μας;

● Τά Έλληνικά φεστιβάλ και μέ τόν τρόπο πού γίνονται δέν νομίζω ότι εξυπηρετούν σέ τίποτα τό Έλληνικό μας τραγούδι. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι θυμίζουν καλλιτεία γυναικών μέ τή γνωστή κι όχι πάντα αντικειμενική άναμέτρηση της όμορφιάς τους στην πασαρέλλα.

● Ό θεσμός της Όλυμπιάδας τραγουδιού πού είχε θεσπισθεί στον τόπο μας κατά τήν διάρκεια τής Δικτατορίας, έλά είχε διεθνή καλλιτεχνική

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Διεύθυνση της Μηνιαίας Φιλολογικής και Καλλιτεχνικής εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ», έχει τήν ευχαρίστηση να Σας προσκαλέσει στην Πανηγυρική έορτασμό της 100ης έκδόσεώς της, πού θα πραγματοποιηθεί τήν 30ην τρέχ. μηνός Ίουλίου, ήμέρα Δευτέρα και ώρα 8η έως 11η έσπερινή, στή σάλα δεξιώσεων του Ξενοδοχείου «Τιτάνια» (Πανεπιστημίου 52 - όροφος 1ος).

Κατά τήν έορτή θα προσφερθούν στους καλεσμένους, παλιά και νέα φύλλα της “Ελ. Σκέψης” και θα τιμηθούν όνομαστικώς, όλοι οι συνεργάτες της εφημερίδας, πού θα παραστούν στον έορτασμό. Ένα σύντομο ιστορικό άπολογισμό των έκατό έκδόσεων, θα κάνει ό διευθυντής της εφημερίδας κ. Γεώργιος Ν. Κομίνης και θα χαιρετίσουν τήν έορτή, οι φίλοι και τό Συντακτικό προσωπικό.

Στή συνέχεια θα προσφερθούν παγωτά και άναψυκτικά στους καλεσμένους και θα ακολουθήσει πλούσιο φιλολογικό και Καλλιτεχνικό πρόγραμμα, πού θα προσφέρουν ευγενώς γνωστοί λογοτέχνες και καλλιτέχνες του θεάτρου, και θα εξαγγελθεί ό Α' Πανελλήνιος ποιητικός διαγωνισμός της εφημερίδας.

(Έκ της Διευθύνσεως της Έφημερίδας)

ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

«Οί όρνιθες»

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ»

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΚΟΜΙΝΗ

Τό άλσος Ζωγράφου, στεγάζει αυτές τις μέρες ένα «Μικρό θέατρο», πού ή θητεία του αριθμεί κοντά δέκα χρόνια κι άπαρτίζεται, από νέους ήθοποιούς, πού άνεβάζουν, συνήθως έργα κλασσικού ρεπερτορίου. Η θεατρική αυτή όμάδα πού πλαισιώνεται από κομμάτια ως έπιτό πλείστον όνόματα ήθοποιών, σκηνοθετών, χορογράφων, ένδυματολόγων κλπ. δίνει τώρα, γιά μία άκόμα φορά, στο κοινό εξέτασεις, μέ τήν άρχαία κομωδία του Άριστοφάνους “Όρνιθες”. Τό έργο αυτό, πού είναι πασίγνωστο από τίς άθηναικό κοινό, ιδιαίτερα από τήν ιδιόρρυθμη έρμηνεία του Θεάτρου Τέχνης και του Έθνικού, άποδίδεται τώρα, από ένα νεώτερο θεατρικό συγκρότημα, μέ έπικαφή, τους Γιάννη Νικολαΐδη και Λορέα Κανδρεδιάτου. Οι παραστάσεις αυτές, πού περιορίζονται έντός του Ίουλίου κι' άπευθύνονται σ' ένα μάλλον περιορισμένο θεατρόφιλο κοινό, φιλικά προσάκειμο προς τό συγκρότημα, γεννώνται μέσα από πολλές τεχνικές άντιξοότητες, και οικονομικές προφανώς δυσκολίες, γιά αυτό και δέν φθάνουν ίσως, στο ιδανικό τους άποτέλεσμα.

Η έλλειψη κρατικής μέριμνας και συμπαράστασης στην καλλιτεχνική αυτή προσπάθεια, είναι έμφανής, όσο και ή έλλειψη της προσδοκώμενης πολυπληθούς παρουσίας του κοινού. Έτσι τό «Μικρό θέατρο» κινείται μέσα σέ μικρά πλαίσια άπήχηση, έπρεπε κατά τή γνώμη σας να καταργηθεί; Και γιά τί;

● Νομίζω ότι ή πιο πάνω άπάντησή μου, καλύπτει κι' αυτή τήν έρώτηση.

● Ποιά είναι τά σχέδιά σας γιά τό μέλλον;

● Τά σχέδιά μου και τό μέλλον είναι έννοιες ταυτόσημες ούδ' όγουν στή λέξη δημιουργία. Έέαλλου ή ζωή συνεχίζεται...

άνεσεων και προβολής, γιά αυτό και ή προσπάθειά του, άσφαλώς, χαλudώνεται γιά να έπιζήσει.

Όπωσδήποτε όμως, οι “Όρνιθες” κι' αυτή ή φορά, δέν δρύν τούς ιδανικούς έρμηνευτές τους, στή συλλογική αυτή θεατρική πορευσία, άν εξαίρεσουμε κάποιες ξεχωριστές παρουσίες, πού φανέρωσαν τό διάχυτο και πλούσιο ταλέντο τους, όπως των ήθοποιών Β. Άργυρίου, στον ρόλο του έπιθεωρητή, Γ. Χαλεπλή, στον ποιητή, και Άλ. Μανδηλά στού Μένωνα.

Ιδιαίτερα σημειώνουμε, σάν άπόλυτα άρνητική τήν έρμηνεία του Πισθέταιρου από τόν Κώστα Λάσκο, έναν ίσως φιλότιμο ήθοποιό, πού δέν κατόρθωσε όμως να λυθεί στή σκηνή και να άποδώσει τή βαθύτερη ούσία του ρόλου του.

Η Χαρά Κανδρεδιάτου, σκηνοθετεί μάλλον τυπικά, σχεδόν άπρόσωπα, χωρίς εύρηματολογία, σκηνικές πρωτοτυπίες και προσαρμοστικές τάσεις γιά σύγχρονο πνεύμα. Τά σκηνικά του Δημήτρη Γέρου, δέν άνταποκρίθηκαν στις σκηνικές δυσκολίες του έργου και τά κοστούμια της Α. Κουτσουδάκη μετρίοτατα, χωρίς πρωτοτυπία κι' έμπνευση.

Αντίθετα, οι χορογραφίες της Μ. Βογιολή, είχαν κίνηση, παλμό, άνεση και περνούσαν μέ σα από τά σύμβολα των ρόλων, μέ άνοπλοστική δύναμη και ύποβλητικότητα. Τέλος, ό Άλβος Κόκοτας, δίνει έναν άρμονικό τόνο στην παράσταση, πλαισιώνοντας τήν, μέ μία σύσταση από εύχάριστες λυρικές μελωδίες πού δένονται λειτουργικά μέ τό χορό και τήν κινητικότητα του έργου.

ΠΛΗΡΩΣΤΕ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

Από τό σημειωματάριο του Κωστή Κοκρόροβιτς 'Αντί προλόγου

Αντί για τό καθιερωμένο του χρονογράφημα
ό μόνιμος υπογράφων αυτή τη στήλη, κ. Κω-
στής Κοκρόροβιτς, μάς έστειλε τό πιο κάτω κεί-
μενο, μέ τη θερμή παράκληση νά δημοσιευθεί.

Η σύνταξη της έφημερίδος, από λόγους κα-
θαρής εύαισθησίας πρὸς τὸν ἐκλεκτὸ συνεργά-
τη της, φιλοξενεῖ εὐχαρίστως τὸ κείμενο αὐτό,
πού παρουσιάζει τὴν ἄλλη πτυχὴ τῆς δημιουργι-
κῆς φύσης τοῦ κ. Κωστή Κοκρόροβιτς, τὴν «ποιη-
τική». Ἐπιθυμώντας παράλληλα, νά συστήσει
στοὺς ἀναγνώστες μας, τὴ νέα του συλλογὴ ποιη-
μάτων «Οὐράνιο τόξο στὴν ὁμίχλη», πού ἀποτε-
λεῖ τὸ πνευματικὸ ἀπόσταγμα τοῦ χρονογράφου
μας — ποιητῆ, μέ τίς ἀνθρωπιστικὲς ιδέες, τὰ
τρυφερὰ συναισθήματα, τὴν ἀάτητη καλλιτεχνι-
κὴ αίσθηση, τὴ βαθειὰ πνευματικὴ καλλιέργεια
τὴν πλατεῖα γνώση.

Ποίηση μέ περιεχόμενο...

Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά, πού μιλάμε γιὰ τὸν
Ποιητὴ Κωστή Κοκρόροβιτς. Καὶ δέν ὑπάρχει λό-
γος νά προβοῦμε σὲ συστάσεις, γιατί ὁ Κωστής
Κοκρόροβιτς εἶναι γνωστότατος στοὺς πνευματι-
κοὺς κύκλους τῆς χώρας, μέ μιὰ θιγεία μακρυὰ
καὶ γόνιμη στὰ Γράμμάτα μας.

Ὡστόσο, ἀξίζει νά εἰπωθεῖ, ὅτι πρωτοφανερῶ-
θηκε σὸ προσκήνιο τῆς λογοτεχνίας μας τὸ 1931
καὶ ὅτι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα ἔχει παρουσιάσει
ἀρκετὰ θιγεία του (τὸ πλεῖστον ποιήματα) καὶ ὁ
ἔχει πραγματοποιήσει πλῆθος διαλέξεων, στὴν Ἀ-
θήνα κι ἄλλου, μέ διάφορα πνευματικὰ θέματα.

Ἀλλά, ἂν καὶ καθιερωμένος καὶ καταξιωμένος
πιά λογοτέχνης ὁ Κοκρόροβιτς δέν σταματᾷ. Ὅλο
καὶ κάτι καινούργιο ἔχει νά μάς «χαρίσει». Πα-
ραγωγικός καὶ ἀνήσυχος δείχνει πάντοτε, τὸ
πλούσιο ταλέντο του, τὴν γνήσια ποιητικὴ του
φλέβα. Γιατί, πᾶν ἂν ὅλα, εἶναι «Ποιητής».

Πρόπεροι εἰχαμε ἀσχοληθεῖ μ' ἕνα πεζὸ του,
μέ τὸν τίτλο «Πανόραμα», πού ἦταν μιὰ σειρά
σφιγμένα χρονογραφήματά του δημοσιευμένα
σὲ ἀθηναϊκὲς περιοδικὲς ἐκδόσεις. Τώρα, ἔχουμε
μπροστά μας τὴ νέα ποιητικὴ του συλλογὴ μέ
τὸν συμβολικὸ τίτλο «Οὐράνιο τόξο στὴν ὁμίχλη».

Καὶ σ' αὐτὴ τοῦ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ, κυριαρ-
χεῖ ὁ προσωπικός τόνος τοῦ ποιητῆ. Μὲ τὴ δια-
φορὰ, ὅτι τώρα, ἀποδομευμένος ἀπὸ τὴ θασα-
νιστικὴ μοιοκαταλῆξη, σ' ἐλεύθερο πιά στίχο,
λέει αὐτὰ πού θέλει νά πεῖ, αὐτὰ πού νοιώθει,
μέ μιὰ ἀνέση στὴν ἔκφραση, χωρίς δεσμεύσεις
ἄλλες ἐπιτηδεύσεις.

Ἀλλά καὶ κάτι ἄλλο, πιὸ σημαντικό. Τώρα ἡ
ποίηση τοῦ Κωστή Κοκρόροβιτς κυριαρχεῖται κι
ἀπὸ ἄλλα στοιχεῖα. Ἀνθρωπιστικά, οὐσιαστικά,
συγκαιρινὰ. Εἶναι ποίηση τοποθετημένη — θὰ
λέγαμε — στὰ σύγχρονα προβλήματα, πού ἀπα-
σχολοῦν σχεδὸν ὅλους μας. Ἀγκαλιάζει τὰ προ-
βλήματα τοῦ καιροῦ μας, θέλει μέ στοργὴ γε-
γονότα καὶ πράξεις, πού «σημάδεψαν» τὴν ἀτομι-
κὴ καὶ ἐθνικὴ μας ζωὴ, ὅπως τὸ «Έτος τοῦ Πα-
τιοῦ», ἡ ζωὴ στίς πολυκατοικίες, ἡ Δημοκρατία
καὶ ἄλλα.

Ἔτσι, μέ τὸ στίχο του τραγουδᾷ τοὺς καη-
μοὺς καὶ τίς προσδοκίες τῆς ἐποχῆς μας.
Στὸ ποιήμα του «Δημοκρατία» θὰ βγεῖ νά
σαλπίζει θριαμβευτικά:

....Εὐλογημένη ἂν' τοὺς θεοὺς,
ἀκριβοπληρωμένη ἂν' τοὺς λαοὺς,
οὐσία
καὶ ὄνομα αἰώνιο,
σὺν τὸν Ἰερόντη τὸν Ἥλιο,
πού φωτίζει
καὶ θερμαίνει
τὴ Γῆ!

Καὶ πέρα ἀπ' αὐτὰ, ὁ ποιητὴς μέ τὴν πλού-
σια ἐμπειρία του καὶ τὴν τετράγωνη λογικὴ του
θὰ βρεῖ ἀκόμα τι φταίει στίς σχέσεις μας μέ τοὺς
γείτονές μας Τούρκους καὶ θὰ δώσει τὴ λύση
στὸ πρόβλημα πού μάς ἀπασχολεῖ!

...Ἕλληνες καὶ Τούρκοι
τ' ὀρκίζομαστε!
Τὸ μπορούμε,
ἀγαπημένοι νὰ συζησομε,
δίχως τοὺς «προσάτες»
τοῦ θανάτου!

Αὐτὸς εἶναι ὁ ποιητὴς κ. Κωστής Κοκρόροβιτς
κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ποίησή του. Μιὰ ποίηση μέ πε-
ριεχόμενο, πού ὁ στίχος του, στοχαστικός καὶ
πραγματικός, μιλάει στίς ψυχές μας καὶ ἐνστα-
θάζει σ' αὐτές αἰσιοδοξία καὶ πίστη σὲ ὑψηλὰ
ιδανικά, ὅπως εἶναι ἡ ἀνθρωπιά, ἡ καλωσύ-
νη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀδελφωσύνη, ἡ εἰρήνη...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Μ.ΛΑΝΕ ΣΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ»

«Ἡ ἐπιτυχία μου δέν ὀφείλεται μόνο στὴν τύχη, ἀλλὰ πιὸ πολύ, σὲ μιὰ ἀτέλειωτη σειρά, κόπων καὶ προσπαθειῶν».

Στὴν Αἰδηψὴ συναντήσαμε
τὸν περιοδεύοντα θίασο τῆς δη-
μοφίλου ἡθοποιού Κάτιας Δαν-
δουλᾶκη, νά δίνει παραστάσεις
γιὰ τὸ κοινό, τῆς μικρῆς αὐτῆς
θερινῆς λουτροπόλεως, πού ἀ-
ποτελεῖ κι' ἕνα ὀλιγόημερο σταθ-
μό τοῦ κύκλου τῆς περιοδείας
της, πού πραγματοποιεῖ στίς
ἐλληνικὲς ἐπαρχίες αὐτὲς τίς ἡ-
μέρες.

Μετά τὴν παράσταση, πού
κατακλιζόταν ἀσφυκτικὰ ἀπὸ ἑ-
να ἐνθουσιώδες πλῆθος, συναντή-
σαμε τὴν δημοφιλή πρωταγωνί-
στρια στὸ καμαρίνι της καὶ
τῆς ζητήσαμε μιὰ ἀποκλειστι-
κὴ συνέντευξη γιὰ τὴν «Ε.Σ.». Δέ-
χθηκε εὐχαρίστως καὶ τὴν ἐ-
πόμενη μέρα τῆ συναντούσαμε
στὸ ξενοδοχεῖο της νά μάς πε-
ριμένει, γεμάτη εὐγένεια καὶ
καλωσύνη. Ἄνοιξε πρώτη τὴ συ-
ζήτηση, μέ κείνη τὴ τόσο προ-
σωπικὴ τῆς φινέτσα πού ἔφρα-
γίζει ὁλόκερο τὸ εἶναι της καὶ
πού ἐκφράζεται διάχυτα, στὰ
βελούδινα μάτια της καὶ στίς
ἀπαλὲς κινήσεις τῶν χεριῶν
της, ἔτοιμη νά μάς ἀπαντήσει
σὲ κάθε μας ἐρώτημα.

Ε.Π.: Κυρία Δανδουλᾶκη, σὲ
πολὺ σύντομο διάστημα πετύ-
χατε μιὰ πανελλήνια καλλιτεχνι-
κὴ ἀναγνώριση καὶ γίνετε μιὰ
ἀπὸ τίς πιὸ δημοφιλεῖς στάρ
τοῦ θεάτρου μας. Πιστεύετε ὅ-
τι αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως στὴν
τύχη;

Α.Π.: Ἡ τύχη δέδωκε, ἦταν
ἕνας σπουδαῖος παράγων, ὅχι
ὅμως καὶ ὁ μοναδικός. Μ' αὐ-
τὸ θέλω νά πῶ, ὅτι ἡ ἐπιτυχία
μου, βασίστηκε κυρίως, στὴν
προσωπικὴ μου ἐπίδοξη καὶ
ἦταν τὸ δικαίω ἀποτέλεσμα με-
γάλων κόπων καὶ προσπαθειῶν
πού κατέβαλα, στὴ διάρκειά ἀρ-
κετῶν χρόνων. Ὡστόσο, ἔχομε

παραδείγματα ἡθοποιῶν πού
τοὺς χαμογέλασε ἡ τύχη, ἀλλὰ
δέν κατάφεραν τελικὰ νά πετύ-
χουν.

Ε.Π.: Στὸ νέο σας σήριαλ,
σὰς βλέπουμε στὸ ρόλο τῆς δα-
σκάλας μέ τὰ χρυσὰ μάτια, κά-
πως «κουμπωμένη»... Νομίζετε
ὅτι σὰς ταιριάζει αὐτὸς ὁ ρό-
λος;

Α.Π.: Νάι, νομίζω ὅτι μου ται-
ριάζει πολὺ, γι' αὐτὸ ἔλλωστε
καὶ τὸν ἀνέλαβα. Τώρα, ἂν φαί-
νομαι — ὅπως λέτε — «κου-

ΚΑΤΙΑ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗ

μπωμένη», ἴσως, νά τὸ ἀπαιτεῖ
ἡ σκηνοθεσία. Ὑπάρχει ὅμως
καὶ ἡ κριτική.

Ε.Π.: Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θαυ-
μαστές σας πιστεύουν, ὅτι ἡ

Μάρω, ἦταν ὁ ρόλος τῆς ζωῆς
σας, σεῖς, τί θὰ λέγατε γι' αὐ-
τό;

Α.Π.: Ἀσφαλῶς, ἡ Μάρω, ἦ-
ταν ὁ καλύτερος ρόλος μου μέ-
χρι τώρα, αὐτὸ ὅμως δέν ἀπο-
κλείει τὴν περίπτωση νά μοῦ
τύχουν στὸ μέλλον κι' ἄλλοι
καλλίτεροι ρόλοι.

Ε.Π.: Θὰ θέλατε νά μάς λέ-
γατε κάτι γιὰ τὸ νέο σας θε-
ατρικὸ ἔργο «Ἄννα Καρένινα»,
πού θὰ ἀνεβάσετε μέ τὸν Πέτρο
Φυσσοῦν τὸ χειμῶνα σὲ ἀθηνα-
ικὴ σκηνή;

Α.Π.: Ὁμολογῶ ὅτι ἔχω πολὺ
τράκ, γιατί εἶναι πρώτη φορά,
πού θὰ κάνω κάτι δικό μου στὸ
θέατρο. Ἡ «Ἄννα Καρένινα» εἶ-
ναι ἕνα δύσκολο ἔργο στὴ σκη-
νὴ κι' ἔχει πολλὲς ἀπαιτήσεις.
ἔχω ὅμως ἀπόλυτη ἐμπιστοσύ-
νη στοὺς συνεργάτες μου, πού
εἶναι ὁ Βασ. Διαμαντόπουλος,
ὁ Π. Φυσσοῦν, ἡ Δέσπω Διαμαν-
τίδου κι' ἡ Μ. Οικονομίδου, ὅ-
πως καὶ στὴ σκηνοθεσία τοῦ
Γιώργου Μηχαλιδῆ.

Ε.Π.: Μιὰ θεατρικὴ παράστα-
ση, κοστίζει σήμερα σ' ἕνα ζευ-
γάρι θεατράφιλο, γύρω στίς
700 μέ 800 δραχμές. Δέν νομί-
ζετε, ὅτι μέ τὰ σημερινὰ οἰκο-
νομικὰ δεδομένα, τὸ θέατρο γί-
νεται πιὰ «πολυτέλεια» γιὰ τὸ
πλατὺ κοινό;

Α.Π.: Νομίζω ὅτι, τὸ θέατρο
ὅπως καὶ τὸ βιβλίο, εἶναι ἡ
πνευματικὴ μας τροφή, γι' αὐ-
τὸ καὶ δέν θὰ συμφωνοῦσα πο-
τέ μέ τὴ λέξη «πολυτέλεια», ὁ-
στόσο, δέν θὰ μπορούσα πάλι,
νὰ ἀγνοήσω τίς τρομερὲς δαπά-
νες πού ἀντιμετωπίζει ἕνα θέ-
ατρο. Πιστεύω ὅμως, ὅτι ἡ ἄ-
νοδος αὐτῆ τῶν εἰσιτηρίων, ὅ-
πως καὶ ἡ ἀύλαση τῶν πλατύτε-
ρων οἰκονομικῶν φάσεων τῆς καθημερινῆς
μας ζωῆς.

Σ.Π. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ

Θεατρικά νέα

«Ἄς χορέψουμε μαζί γύρω
ἀπὸ τὴν γῆ, χέρι μέ χέρι». Αὐ-
τὸ ἦταν τὸ «πιστέμμα» τῆς «οἰ-
κογένειας» Νακαγιάννη, ὅπως
ἀποκαλεῖται ἡ Ἰαπωνικὴ Ἀκα-
δημία Λαϊκῶν Χορῶν τοῦ καθη-
γητῆ Γιοσίο Νακαγιάννη.

Τὸ συγκρότημα ἔδωσε στὴν
πλατεῖα Κανάρη τοῦ Πειραιᾶ πα-
ράσταση ἰαπωνικῶν λαϊκῶν χο-
ρῶν. Στὴ συνέχεια ἀπονεμήθη-
καν τιμητικὰ διπλώματα στὸν
καθηγητὴ Νακαγιάννη καὶ τοὺς
χορευτὲς του καὶ ἀκολούθησε δε-
ξίωση τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς
στὸν Ναυτικὸ Ὀμιλὸ Ἑλλάδος.

Συγγραφὲς καὶ ἡθοποιοὶ ἦ-
ταν ὁ Βασίλης Διαμαντόπουλος
στὴν κωμῶδα τοῦ «Σύγχρονου
Θεάτρου» οἱ «Καλλικαντζα-
ραῖοι», πού παρουσιάστηκαν
στὸ θέατρο Λυκαβηττοῦ.

Τὸ ἔργο, ἀνέθηκε κατὰ σκηνὴ
θεοῖα Γ. Μιχαλιδῆ πού συμμε-
τείχε καὶ σὺν ἡθοποιοῖς, σκηνη-
κὰ Γ. Πάτσα, κοστούμια Γ. Πάτσα-
Ρ. Γεωργιάδου, μουσικὴ Λουκί-
ου Κηλησιδίου καὶ χορογραφί-
ες Σ. Σπυριδίου, Βοηθὸς σκηνοθέ-
τη ὁ Γ. Βούρας. Πῆραν μέρος οἱ
ἡθοποιοί: Β. Διαμαντόπουλος,
Γ. Κοντοῦλης, Ἐρ. Μαλικιάνου,
Τ. Πεζιρκιάνου, Χ. Μπίρος,
Χ. Δεμερτζή, Α. Καφετζόπου-
λος, Δ. Κόμης, Π. Πολυκάρπου,
Γ. Μιχαλιδῆς, Γ. Σταμάτης,
Ρ. Χαλκιάδης, Τ. Λιατίδης,
Ε. Κανακουσάκη, Π. Παπαγεωρ-
γίου, Τ. Καμαλιώτης, Ν. Σταυ-
ρόπουλος, Τ. Γεωργόπουλος καὶ
Γ. Τριάντη.

—Στίς 20 τρέχ. μηνὸς Ἰου-
λίου ἡ «Ελευθερὴ Σκηνή» τοῦ
Δημήτρη Τζελᾶ, θὰ περιοδεύει
στίς κυριώτερες ἐπαρχιακὲς πό-
λεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων στὴν
Κέρκυρα, Θεσσαλονίκῃ, Κρήτῃ,
κ.ἄ. μέ τὴν ρεβὺ «Ερωτικὲς κομ-
πίνες». Ἐπικεφαλὴς τοῦ προ-
γράμματος θὰ εἶναι ὁ γνωστός
τραγουδιστὴς καὶ συνθέτης
Ζωρὴ Μελοντι. Ἡ διάρκειά τῆς
περιοδείας τοῦ θιάσου θὰ εἶναι
δύμημος.

Α. ΚΟΜ.

Τὸ «πουλί τῆς φωτιᾶς» ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΙΝΣΚΙ

Ἑρμηνεύει ἡ Μαρίνα

στὴν Ὀπερα τῆς Καλαρούης

Ἐνα υπέρλαμπρο ἀστέρι εἶναι ἡ Μα-
ρίνα Μιχαλοπούλου, ἕνα χρυσὸ ἀστέρι
τοῦ κλασσικοῦ μας χοροῦ, πού ἡ φλογερ-
ρὴ ἀκτινοβολία του, ξεκάνεται ὁλόγυ-
ρα καὶ φωτίζει τίς μεγαλύτερες σκηνές
τῆς Εὐρώπης.

Ὅταν μιὰ σπάνια φύση ζευγαρώνε-
ται μ' ἕνα ἐκρηκτικὸ χορευτικὸ ταλέν-
το, τότε γεννιέται ἕνα θαῦμα. Ἡ Μαρί-
να εἶναι μαζί, σταθμώμα καὶ δημιουρ-
γία, ταλέντο καὶ θαῦμα.

Μεγαλωμένη ιδιόρρυθμη, στὸ δικό της
βασιλείο, μέ τὰ φανταστικά ἐμφέ-
του μαγεμένου δάσους, μέ τίς πριγκιποπο-
λες καὶ τίς νάγισσες, τὴ λίκνυν μέ τοὺς
κύκνους, τίς νεράιδες, τὰ στοιχεῖα καὶ
τίς ἀτέλειωτες πιρουνέτες, ἀνέστησε τὸ
λογομνημένο παραμῦθι τῶν ποιεπτῶν...
Τὰ χρόνια κύλησαν σύντομα κι εὐτυχι-
σμένα, μέσ' ἕνα κόσμο ἀλλιώτικο, ὄνει-
ρικό... Ἡ Μαρίνα ὑψώθηκε στὴ σφαῖρα
τῆς ἀληθινῆς τέχνης, τῆς δημιουργικῆς
ζωῆς. Οἱ ἀκάματες καὶ ἐπίπονες προ-
σπάθειές της, ἡ πειθαρχημένη τῆς θέ-
ληση, οἱ ἀτέλειωτες πρὸς της, μεθο-
δεύουν τὴν ἀσκηση καὶ ἐξάπτουν τὴν
καλλιτεχνικὴ τῆς ἀντίληψη καὶ αἴσθηση.
Ἡ πνευματικὴ τῆς ζωὴ συνυφαίνεται μέ
τὸ αἶσθημα. Ἡ φαντασία τῆς διεγείρε-
ται καὶ ἡ ἔμπνευση οἰστριλατεῖ τὸ ταλέν-
το της, σὲ μαγικὸ κόσμο τοῦ ρυθμοῦ,
τῆς μελωδίας καὶ τ' ὄνειρου.

Καὶ μ' αὐτὴ τὴ μοναδικὴ τῆς ἱκανότη-
τα νά διεισδύει βαθειὰ στὰ σύμβολα τῶν
ρόλων της, ἡ Μαρίνα, μένει πάντα ἡ ἀ-
νέραστη ἱέρεια στὸ νὰ τῆς σύγχρονης
Τερψιχόρης.

Γ. Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

Ἡ «Κοινωνικὴ δράσις» σὲ νέες ἐπάλξεις

Ὁ Γυναικεῖος Ὀμιλὸς «Κοινωνικὴ Δράσις»,
πού πολλὰ τώρα χρόνια ἐργάζεται ἀθόρυβα καὶ
χριστιανικὰ καὶ ἐπιδίδεται σὲ ἀγῶνες καὶ κόπους
μέ ἐπικεφαλὴ πάντοτε τὴν ἀκούραστη πρόεδρό
του κ. Ἐλίρα Δρομάζου, ἀγκάλιασε καὶ φέτος
σὺν στοργικῇ μᾶνα ἑκατοντάδες παιδιὰ πού ζοῦν
σὲ μικρὰ καὶ ἀγόνια χωριά τῆς ὑπαίθρου καὶ τοὺς
ἐδῶσε τὴ μεγάλη χαρὰ τῶν μητρικῶν αἰσθημά-
των. Μὲ τὴ λήξῃ τοῦ σχολικοῦ ἔτους, κυρίως τοῦ
Διοικ. Συμβουλίου καὶ μέλη τοῦ Ὀμίλου μετέβη
σὺν στήν Ὀρεινὴ Φθιώτιδα καὶ διένειμαν στοὺς
μαθητὰς εἰκόσι σχολείων, βιβλία, καινούργια ρού-
χα, τετράδια, παπούτσια καὶ γλυκύσματα. 210
παιδικὲς καρδιὲς σκίρτησαν πάλι ἀπὸ χαρὰ κι ἐν
θουσιασμῷ μέ τὰ δῶρα ἀγάπης τοῦ δραστήριου
αὐτοῦ Ὀμίλου.

Συγκεκριμένα τὰ σχολεῖα πού ἐπεσκέφθηκαν
εἶναι τὰ ἐξῆς: Μουρίλου, Κλωνίου, Ἀργυρίου,
Καμπῶν, Κουτασοφλιανῶν, Πιπταίου, Καναλίων,
Γαρδικίου, Παλαιοχωρίου, Τυμφορητοῦ, Με-
σσίας Κάμης, Μεγάλῃς Κάμης, Ἄνω Καλλιθέας,
Διλόφου, Δικαστροῦ, Ἀσβεστίου, Τριλόφου, Με-
σοχωρίου, Ὑπάτης, Περιβολίου, Σπερχιάδος
καὶ Πύργου Ὑπάτης.

ΣΤ.Π.!! ΕΔΩ ΝΕΙΑΤΑ!!!

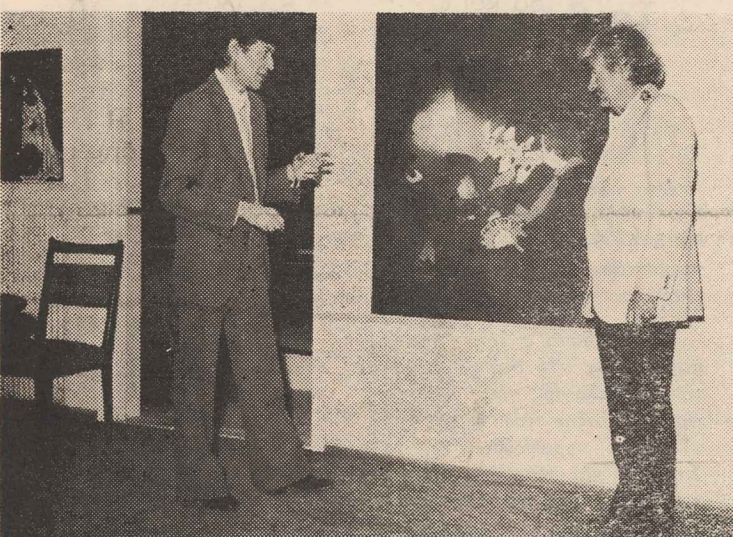
||'Από τις επισκέψεις μας στά ατελιέ των καλλιτεχνών

"Όταν κάποιος μιλάει με το ζωγράφο Γιάννη Σεργουλόπουλο, πολύ εύκολα διαπιστώνει τον άνθρωπο με τα πνευματικά ενδιαφέροντα, τις καλλιτεχνικές αναζητήσεις και τη φιλοσοφική σκέψη. Τον άνθρωπο που όρισε απ' τη ζωή και έρευνήσε σε βάθος την ανθρώπινη πείρα, γι' αυτό και συνδυάζει τη σωστή σκέψη με την γνώση και την ευγένεια της ψυχής. Μά κι' όταν βρεθείς στο θαυμάσιο ατελιέ του, κυριολεκτικά μαγεύεσαι από τη διάχυτη γοητεία του έργου του.

Τόν Γιάννη Σεργουλόπουλο και τις τελευταίες δημιουργίες του, που εκφράζουν μία μεστή και ώριμη ή ρεαλιστική πραγματικότητα, με λυρικορομαντικές εξάρσεις, επισκέφθηκε προ ημερών ο διευθυντής μας κ. Γεώργιος Κομίνης, στόν κύκλο των στενότερων έπαφών του με τους καλλιτέχνες και το έργο τους, όπως δείχνει και τό φωτογραφικό μας στιγμιότυπο.

'Από τις καλλίτερες εκθέσεις

"Ένα στιγμιότυπο από την επίσκεψη του διευθυντού μας κ. Γ. Κομίνης, στην ατομική έκθεση ζωγραφικής, που πραγματοποιήσε τις ημερές αυτές σπό ατομικό του διαρκές έκθετήριο, επί της οδού Ξανθόππης 20 σπό Μαρούσι, ο ζωγράφος Νίκος Καραγιάννης. 'Ο έλεγκτός καλλιτέχνης, που ζει μόνιμα στην Πάτρα και παράλληλα με τις καλλιτεχνικές του δημιουργίες, διακονεί στην ανώτερη κλίμακα της δημοσιοεπαγγελματικής ιεραρχίας, εξέθεσε έργα από την τελευταία παραγωγή του, μέσα από τά όποια προβάλλει τούς ρεαλιστικούς στοχασμούς του, πη βαθύτερη χιομοιορριστική του διάθεση και ένα αίσθημα σαρκασμού, αλλά και αγανάκης, γιά την πραγμαική μοίρα του σύγχρονου ανθρώπου και των κοινωνιών του.

Μ' όλα αυτά που σάς γράφω δεν θέλω να σάς κάνω την πουριτανή. Κάθε κοπέλλα ανύπαντρη έχει τό δικαίωμα να κάνει όσες γνωριμίες θέλει και όσες της άρσουνε.

Άρκει να βρεί ή ψυχή της αυτό που ζητά, αυτό που θέλει και ποθεί. Αυτό τό ταίρι που θα της γεμίσει τη ψυχή. Όχι όμως, όπως είπαμε τόν άνθρωπο μιάς άλλης. Κάτω λοιπόν τά χέρια σας απ' τόν άντρα της άλλης. Μη προδίσεις την αμοφύλη σου. Μη γεμίσεις αγιάτρευτες πληγές την ψυχή της, μη δηλητηριάσεις τά παιδιά της μή τούς παύρεις τόν αγαπημένο τους πατέρα και μη τόν χωρίζεις απ' τη μητέρα τους. Έδώ, μέσα στην άπραντή μου μοναξιά ή μέσα στην άφύρητή μου ζέση ή στην παγωνιά, αγωνίζομαι σκληρά γιά τό δική σου αβυσσική ευτυχία γιά τά δικά σου τά παιδιά. Νά μεγαλώσουν μέσα σ' ένα υγιεινό οικογενειακό περιβάλλον. Μέσα σε ευμερία και γαλήνη αγωνίζομαι γιά την αβυσσική κοινωνία που θα γεννηθείς εσύ. Πολλοί απ' αυτούς θα γίνουν με γάλλοι επιστήμονες, σοφοί. Γιά τό καλό της ανθρωπότητας. Κι όχι ψυχονευρωτικοί, ναρκωμηνείς κι εγκληματίες γιάτί υπήρξαν εγκαταλειμμένα παιδιά, πικραμένα και παραμελημένα απ' τό τους γονείς. Κι όλη ή κοινωνία νά νά είναι ήθική, υγιής και συνετή.

Ναί, γυναίκα, εσύ γεννάς, εσύ πλάθεις ή κοινωνία, γι' αυτό

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

'Αγωνίζομαι γιά την ευτυχία σου ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΣΤ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

τό θα πρέπει στή ζωή σου να φέρεσαι με σύνεση, σωφροσύνη, αξιοπρέπεια και ήθικη. Καί πρώ τό παράδειγμα. Μεγάλο σεβασμό πρós την οικογένεια, τη μικρή κοινωνία της ομόφυλής σου. Με πάθος να τη σέβεσαι σάν κάτι τό ιερό, σάν κάτι τό θείο. Με πάθος να σέβεσαι τη μικρή της κοινωνία. "Όστε να μην υπάρχει αβυσσικός φόδος και γιά τη δική σου πουλ θα γεννηθείς. Νά μην έχεις συζυγικά προβλήματα. Νά είσαι ήρεμη, γαλήνια, και τά παιδιά σου να μεγαλώσουν στην πραότητα, μέσα στή γαλήνη. Μιά γυναίκα, όλα μπορέι να τά συγχωρήσει στόν άντρα της, αλλά μία άπιστία που παύρει σοβαρή μαρφή, όχι, ποτέ...

Γι αυτό τις περισσότερες φορές μία άπιστία γεννά τό δράμα, γεννά τη τραγωδία.

Και γιά να σταματήσει τό δράμα, ή τραγωδία, ή κακότητα κι ή ασέβεια, δώστε τά χέρια σας, άνπαντες στή παντρεμένης. Μ' αγάπη ενωθήτε και φροντίστε πώς θα σωθεί ένας γάμος, μία οικογένεια. Και μάλιστα σή μέρα σπή χώρα μας, που αγωνίζονται τόσο γιά τό αυτόματο διαζύγιο, που θέλουν να έφαρμό

Νεοελληνική Ποίηση

Καμένο δάσος

ΚΑΙΤΗΣ ΧΟΝΤΟΥ ΚΑΛΛΑΪΤΖΗ

Ζωγραφιά του παρανοϊκού έμπρηστή, γέννημα της άκόρτατης ύλης. Πέρασ' από κεί ο άνεμος του καλασμού. Τόν έσπειλε ο γιός της συμφοράς ν' άποτελειώσει την εικόνα του σήμερα στήν 'Ελλάδα τ' άγύριστου χτέος. Ρημαδιό και θλιβερά άποκαΐδια σκέπασαν τό μουρμουρητό της πηγής, σβήσανε τό πράσινο της χαράς, φανέρωσαν τη γύμνια της ψυχής. Πώς να την κρύψουμε τάχα; 'Υπάρχει ίσως έλπίδα παρήγορου σωισμού; ταιρίαζε ή ψυχή μας με την κόπνη της φωτιάς; 'Εν τύφλωσε ή αιθάλη του χαμού, ήμέθυσε στό καλασμό; δέν μπορεί ν' άντιπύρει την αλήθεια. Φρικτά τ' άποκαΐδια σπαράζει, άποκαΐδι του πολιτισμού μας. 'Εμπρός να σούσουμε τό δάσος, να γλυτώσουμε τ' άπομεινάρια του είνας μας, να γίνουμε της ψυχής τόν παραδαρμό. Δρόμος δέν φαίνεται κανείς! Τό άπειρο εκδίκειται πάνω μας. Τό δείχνουν τά καφλαλιμένα χέρια. του ρημαγμένου δάσους, που μαύροι ζητάνοι ζωής πληθαίνουν άσταμάτητα, γιά να δείχνουν άμείλικτα στην εικόνα του σήμερα στην 'Ελλάδα τ' άγύριστου χτέος.

Της ζωής τά μεγαλεία

ΣΠ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥ

Τών φιλόδοξων τά ατέλειωτα πάθη
του ήλιου τό πάθος
Τών ριμαγμένων τά τραγικά λάθη
του φεγγαριού τό λάθος
Τών πλούσιων ή τελευταία μέρα
των χρημάτων ή πίκρα
Τών φτωχών ή καθημερινή ξέρα
ή μεσημεριανή κύτρα
Της βεντέτας τό τρομαγμένο ύφος
Της πόρνης τό καινούργιο φουστάνι
του χωροφύλακα τό ήθος
του αλήτη τό βραδυό σεργιάνι...
Αυτά κι' έκείνα και άλλα
κρίνουν της ζωής τά μεγάλα.

'Αφιέρωμα

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

Είσαι τό φως όλου του κόσμου.
Ένας Θεός.

Θέθελα να σου χαρίσω τό γελαστό ούρανό
κι ένα λαμπρό βασίλειο ριζωμένο στή γη,
γιατί έτσι θα νικούσες τό θάνατο
και θα μέναμε αιώνια στόν παράδεισο.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Πόσο ελεύθερος είναι ο ελεύθερος

ΣΠ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Τό άτομο μέσα στην κοινωνία αποτελεί μία μονάδα που έξαρτάται από τις άλλες μονάδες λιγώτερο ή περισσότερο ανάλογα με την προσαρμοστικότητα του στό κοινωνικό περιβάλλον και στό σύστημα στό όποιο ζή.

Άπό τή στιγμή που έντάσσεται μέσα σέ ένα κοινωνικό σύνολο είναι αδύνατο να πη ότι είναι ελεύθερο να κάνει ότι θέλει γιάτί άπλούστατα τότε θα θεωρηθή σάν άντικοινωνικό, άκοινωνικό άτομο και γενικά θα βγή από την κατηγορία των πολιτισμένων άτόμων, που ζούν βάση νόμων και που τουλάχιστον τυπικά θεωρούνται ελεύθεροι, μα ή ελευθερία του ενός σταματά εκεί που αρχίζει ή ελευθερία του άλλου ουσιαστικά.

Λοιπόν στήν ζωή μέσα στην κοινωνία του πολιτισμού μας και που είναι ελεύθερο — όταν δέν στερείται αυτής της ελευθερίας (δέν είναι φυλακισμένο και άποκομμένο από τούς πολλούς μιάς κοινωνίας) πρέπει να διακρίνουμε κατά πόσο είναι ελεύθερο αυτό τό ελεύθερο άτομο και που ουσιαστικά ούτ ή ελευθερία έξαρτάται από την ψυχοσύνθεσή του και τόν χαρακτήρα του, από τις συνήκες ζωής του, από τόν τρόπο ζωής, κ.ά.

Βέβαια μπορεί τό άτομο να θεωρεί τόν εαυτό του ελεύθερο σέ μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, χωρίς όμως να είναι μία άντικειμενική εικόνα αυτή την όποια δείχνει και φυσικό είναι σπό, μία και σπόν καθένα μας ή άντικειμενικότητα υπερισχύει συνήθως.

Άπό τή στιγμή που κάποιος θεωρεί πώς δέν είναι ελεύθερος μπαίνει στην κατηγορία εκείνων που θεωρούν πώς δέν είναι ελεύθεροι και που ίσως είναι, ίσως δέν είναι, ανάλογα την όπτική γωνία που βλέπει ο καθένας. Και εδώ δέν χωρά καμιά συζήτηση παρά μόνο με τόν ένδιαφερόμενο κι εκείνον που έρευνά γιά να δούν τούς λόγους της μη ελευθερίας του άτόμου που θεωρεί τόν εαυτό του άνελεύθερο.

Όταν όμως ο ελεύθερος διακηρύσσει πώς είναι ελεύθερος, τό πρόβλημα άνοίγεται και θα πρέπει να υπάρχει μία σίγουρη άπάντηση ή τουλάχιστον παρατήρηση από τόν ερευνητή κατά πόσο είναι ελεύθερος ο ελεύθερος.

Χρειάζεται όμως σίγουρα τό άτομο που διακηρύσσει την ελευθερία του, να βρίσκεται σέ ένα επίπεδο τέτοιο, που να χωρά άνάλογα — συζητήση επάνω στην έννοια ελευθερίας και να υπάρχει και ο άλλος που να μπορεί να άντικρούση την διακήρυξή του.

Ο τρόπος που σκέπτεσαι,

πού κινήσαι, πού ζής γενικά, τό πόσο μπορείς να ζής ελεύθερα, είναι ένδείξεις της ελευθερίας σου και του πόσο έχεις πίστη σ' αυτή την τόσο σημαντική έννοια στό νοού σου, του πόσο μπορείς να την αναλύσεις, να την νιώσεις, να πλάστεις μ' αυτήν και να πής πώς είναι ελεύθερος γιάτί άπλούστατα νιώθεις ελεύθερος άνεξάρτητα του αν ζής ελεύθερα, ή είσαι πράγματι ελεύθερος μέσα στό κοινωνικό σύστημα που έχεις ένταχθή. Κι αν λάβη κανείς σάν αρχή την γέννησή του ή πιο μπροστά τη σύλληψή του, βλέπει πώς από εκεί αρχίζει μία άνελευθερία, γιάτί κανείς δέν ρωτά αν θα ήθελες να ένταχθής μέσα σέ αυτό τό κοινωνικό σύστημα ή θα προτιμούσες να διαλέξεις άνάμεσα σέ άλλα συστήματα που και τότε δέν θα θεωρηται ελεύθερος στην έκλογή μιά και στό σύνολο αυτόν των συστημάτων θα τέλειωνε κάποτε χωρίς να μπορείς να πής πώς τά γνώρισε όλα γιά να διαλέξεις εκείνο της ένταξής σου.

Μετά την γέννηση αρχίζει μία σειρά άνελευθερων κινήσεων όπως ή τροφή, ή ένδυμασία, τό παιχνίδι, ο τρόπος του φέρεσθαι, ο τρόπος που μιλάς, ή γλώσσα που μαθαίνεις, κ.ά., μέχρι μιάς ήλικίας φαινομενικά, ενώ ουσιαστικά μιάς ζωής δόληρης, μία και ή ήλικία αυτή σέ άκολουθή παντού και γιά πάντα, αν θεωρήσουμε ότι σπό θάνατο υπάρχει ένα τέμα της ζωής και του τρόπου που έμαθες να ζής, γιάτί άλλοι τό θέλησαν.

Άπό αυτό, άντιλαμβάνεται κανείς πόσο ελεύθερος μπορεί να είναι ο ελεύθερος, όταν μιά ζωή θα πρέπει να συμπεριβάλλεται ή να ζή απλά, συμμετέχοντας, διορθώνοντας ή περνώντας μέσα από καταστάσεις που θα τόν έμποδίζουν να πη ότι είναι ελεύθερος αφού αυτή ή ελευθερία που διακηρύσσει είναι εκείνο που άλλοι του έμαθαν και που ίσως να μην είναι ελευθερία, αλλά μιά μορφή της ή άνελευθερία ή όποιονδήποτε άλλο, ή να δημιουργήσει, σύμφωνα με αυτό που έμαθε πώς είναι δημιουργία.

Σήμερα ή ελευθερία έξαρτάται από τόν τρόπο σκέψης και την αίσθηση που έχει ο καθένας γι' αυτήν.

Τό πώς αισθάνεται είναι ίσως τό σημαντικότερο, γιάτί τά ανθρώπινα μέτρα, αλλάζουν με τις εποχές, αλλά ή άντίληψη είναι γενικότερη πώς κανείς δέν μπορεί να θεωρηται ελεύθερος μέσα στά πλαίσια της ελευθερίας που διδάχτηκε, πλάστηκε και ζή. Άλλά μέσα σε κοινωνικά σύνολα ο βαθμός είναι μικρός, έξω από αυτά ακόμη μικρότερος.

ΣΠ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

κι αγάπη σας παρακαλώ. Μη κλονίζετε, μη ρημάζετε τά θεμέλια μιάς οικογένειας. Σεβασθήτε τα. Εκτιμήστε τα κι αγαπήστε τα, σάν τόν εαυτό σας. Όστε να σήση αυτός ο πόνος, ή θλίψη, αυτό τό άγχος αυτής της παντρεμένης. Έχει σύντροφο ή δέν έχει, έχει οικογένεια ή δέν έχει; Αυτό τό άβυσσικό μέλλον της οικογένειας, που της τσακίζει τά νεύρα και τόν ψυχικό κόσμο. Τί πρέπει, λοιπόν, να γίνει γιά να καταπολεμηθή αυτό τό κακό που μαστίζει όλη την οικογένεια; Πρώτον απ' όλα να γεννηθή άνάμεσα σας ένας ιερός, άθάνατος σεβασμός. Νά ξεκινήστε με πίστη κι αγάπη όλες μαζί και μέσα στή ψυχή σας βαθείς τό πιστεύω, γιά μιά μεγάλη διαφώτιση, μιά μεγάλη σταυροφορία, γιά να καταπολεμηθή αυτή ή ασέβεια, αυτή ή προδοσία πρós την ομόφυλη σας. Άγωνιστήτε όλες μαζί γιά την αύριανή σας οικογένεια. Μόνο τότε θα κερδίσετε την πραγματική ευτυχία, την άρμονία, την γαλήνη, που ταιριάζει σέ κάθε οικογένεια. Τότε πραγματικά, θα νοιώθη την αληθινή ευτυχία, κάθε παντρεμένη, βλέποντας τό λιμάνι που διάλεξε γιά να γεννηθή την οικογένειά της, πώς δέν τό πειράζει πιά ο βορράς, ή καταιγίδα, ή παλίρροια γιά να της τό κάνει συντρίμια. Θα νοιώθη σιγουριά και θα είναι ευτυχισμένη. Δέν θα υπήρξει περίπτωση κάποια άλλη να της ταραξή τη γαλήνη...

ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Εικαστικά νέα

— Στην Ισόγειο αίθουσα του «Φιλολογικού Πνευματικού» θα παρουσιαστεί έργασιά της, ή ζωγράφος 'Ολγα Βασιλοπούλου Μάλαφα, τά έγκαίνια της όποιος θα γίνουν στις 22 τρέχ. μηνός 'Ιουλίου και ώρα 8 μ.μ. 'Η ένδιαφέρουσα αυτή έκθεση θα διαρκεί μέχρι τις 11 προσεχούς 'Ιουλίου και θα λειτουργεί καθημερινά.

— Στή «Στόά Τέχνης» θα έκθέσουν από τις 2 έως τις 20 'Ιουλίου, έργα τους οι αυτοδίδακτοι ζωγράφοι 'Αγγ. Βαρελά, Χ. Γκάτσου, Χ. 'Ιλιαντζής, Κ. Λάσκαρης, Θ. Παπανικολάου, Σ. Κωνσταντοπούλου. — Πρωτονοταρίου, Κ. Ρακάπουλου, Κ. Ρόζος, Φ. Πανώριου — Τουρνιού.

Τουρισμός

Η πλάξ της Βουλγαρίας και της Βάρκιζας, είναι μέσα στά έπιτρεπτά γιά κολύμβηση όρια.

Αυτό άνακοινώθηκε από τόν ΕΟΤ με άφορμή, πρόσφατα σχετικά δημοσιεύματα, σύμφωνα από τά όποια από ιδιωτικές δειγματοληψίες στις περιοχές κολυμβήσεως Βουλγαρίας και Βάρκιζας, τά άποτελέσματα των αναλύσεων είναι αρκετά άνησυχητικά γιά την υγεία των λουομένων.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Κατέβηκα από το καΐκι του Γαλαξειδίου, στη μικρή παραλία. Σμήνη από μικρά αράκια, έπαιζαν ανάμεσα στις τραβηγμένες βάρκες κι έβουζαν τα κορμιά τους, στην ήσυχη θάλασσα. Πιο πέρα κατόχμα στην άμμουδιά, γέροι ψαράδες μπαλάνων με τις ώρες τα δίχτυα τους παραδερμένοι, από το βουητό και την άρμη των κυμάτων.

Προχώρησα ανάμεσά τους, κι άνηφορίζοντας, βγήκα στον επάνω δρόμο που χώριζε το χωριό στα δύο.

Η απελπισία μ' έβανε όλο-γυρα μέσ' στον πνιχτό αγέρα. "Ενοιώθα αδύναμη ν' ακολουθήσω τη μοίρα μου κι αναρρωτιόμουν, αν θα μπορούσα να βασιστώ και να κρατηθώ στη ζωή.

Βαδίζοντας, μέσα στο λιωπύρι, είδα στο βάθος το στίπτι ακίνητο κι ανέκφραστο σαν μνημείο να μέ περιμένει. Πλησίασα. Η δυνατή βρόμα της κοπριάς, ανάκατα με τις μυρωδιές του βερου χόρτου που ήταν άπλωμένο στον κήπο έκανε να πιαστεί η αναπνοή μου.

«Θέε μου — ψυθίρισα — βοήθα με και δείξε μου τον σωστό δρόμο».

Ξαφνικά, ένα ανασάλεμα της μνήμης, με γύρισε πίσω στο παρελθόν.

Ήταν μία μέρα γεμάτη από ήλιο κι' από κιτρινωπό χρώμα του Φθινοπώρου. Η χαρά, σαν γύρη γόνιμη άντανανκλούσε θορύβης στα μάτια μου, γιατί είχα κατορθώσει επί τέλους, να κάνω το πρώτο βήμα στον κόσμο της λογοτεχνίας.

Ήθερα ότι ο δρόμος που διάλεξα, ήταν γεμάτος αγάπια και παγίδες, αλλά ξέγνοιαστη κι

άνεμελη βάδιζα τη δύσκολη αυτή άνηφορά πιστεύοντας πως οι δυσκολίες, δυναμώνουν το νου, και το πνεύμα.

Δέν ξεχνούσα, πως τα πάντα βασίζονταν, στην πίστη κι όχι στη γνώση. "Ο,τι ακριβώς γίνεται και με τις θρησκείες.

"Ετσι, κάποια μέρα, μάζεψα τα χειρόγρατά μου και πήγα σε ένα τυπογραφείο. Ήταν μία δύσκολη στιγμή γεμάτη από συγκίνηση, όταν είδα αργότερα το διβλίο μου τυπωμένο. "Ενοιώθα περήφανη, που είχα κατορθώσει να ξεπεράσω τις δυσκολίες μου και να κάνω μία αρχή.

"Υστερα, όλα ήρθαν μόνα τους. "Εποίμαξα το δεύτερο διβλίο μου, όταν δέχτηκα ένα χτύπημα, ίσως, το πιο σκληρό που με βρήκε στη ζωή. Η μοίρα, είχε στήσει την παγίδα της κι εγώ, με τη συνηθισμένη μου αβρότητα, έπεσα κατ' ευθείαν πάνω της.

Ήταν κάποιο βράδυ που το μυθιστόρημά μου, ξεχώρισε από τ' άλλα και βραβεύτηκε. Η βραδύα που γνώρισα τον Φαίδωνα Ραζή.

"Όταν με κύπησε για πρώτη φορά, ήμουν αίσουρη πως είχε διακρίνει στα μάτια μου, αυτό που μάταια προσπάθησα να του κρύψω. "Ότι, τον είχα αγαπήσει κιόλας, πριν ακόμα τον δω, πριν ακόμα φανταστώ την ύπαρξή του. Κι' άφησα τα αισθήματά μου, να σεργιανίσουν, στον κόσμο του όνειρου, αποδεχώντας ολότελα την ύπαρξή μου.

Τό ίδιο βράδυ, ο εύκολος κατήφορος, με όδηγησε σ' έναν γοητευτικό παράδεισο, και έναν που αντίσταθκα όταν ζήτησε

νά γίνω δική του.

Αγάπησα το Φαίδωνα με όλη μου την καρδιά και με μία μοναδική τρυφερότητα. Λάτρευα την ύπαρξή του, την ψυχή του, τις ιδέες του, το έργο του κι έκανα κάθε προσπάθεια για να νοιώσει την αγάπη μου.

"Επειτα, άρχισα να φοβάμαι μήπως τον χάσω. Συχνά, μου φαινόταν πως του είχα γίνει κιόλας βάρος. Τό αισθητά της ζήλειας, γέμιζε την ψυχή μου όλο και περισσότερο. Διαισθανόμουν ότι τον τελευταίο καιρό, είχε αρχίσει να γίνεται όλο και πιο ψυχρός. Και καταλογίζα ευθύνες στον έαυτό μου, γιατί, οι λόγοι που τον έκαναν να είναι έτσι απρόσιτος, προέρχονταν από μέσα.

Τό να τον έκανα ευτυχισμένο, ήταν ασφαλώς πολύ δύσκολη δουλειά και κάτι ανώτερο από τις δυνάμεις μου. Μά αν ήπουν έτσι, τί νόημα θα μπορούσε να έχει η ζωή μου;

Και κάποια μέρα βρέθηκα στον κόσμο της κόλασης όταν έμπροσθέν μου, θρόνιζε η σκληρή πραγματικότητα. "Ημουν άγκυρος. "Ενοιώσα, ένα ύποπτο ιδιόμορφο φόβο, να τρώει τα σωθικά μου, και να με σπρώχνει σ' έναν δρόμο όλο σκοτάδι. "Ηθελα να χαθώ απ' τον κόσμο, αλλά δεν είχα τό κουράγιο και τη δύναμη.

Τόν αναζήτησα με απόγνωση. "Όμως τίποτα.

Πέρασα νύχτες ξαγρύπνιας. Και σαν αποκοιμάμουν συντριμμένη, ζούσα με τους ατέλειωτους εφιάλτες μου.

Λένε, πως για να φτάσεις σε

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

μιά όμορφη αλήγη, πρέπει να περάσεις τό κατώφλι της νύχτας.

"Επρεπε να φύγω για να ξεχάσω. Μά ίσως τότε δεν θα εναγκαλιόμουν ποτέ πίσω. Θάφευγα μακριά. "Αλλωστε υπήρχαν τόσα ενδιαφέροντα στη ζωή... "Ηθελα να ζήσω απλά, ανάμεσα σε άγνωστους ανθρώπους, που δεν ξέρουν να διαβάζουν και να γράφουν.

"Ενα δωμάτιο καθαρό, ένα κρεβάτι, ένα τραπέζι και μία καρέκλα, θα μπορούσα να τα αποκτήσω και τότε θα ήμουν ευτυχισμένη. Κι εκεί μέσα, όταν θα έρχόταν ο καιρός, θα γεννούσα τό παιδί του Φαίδωνα.

"Ετσι διάλεξα τό Γαλαξίδι.

"Υστερα από τρεις μήνες, γέννησα ένα όμορφο αγοράκι. Κι' όταν μπήκε ο Χειμώνας, με βρήκε σκυμμένη πάνω στα χειρόγραφα ν' αποτελειώνω ένα έργο που από καιρό, είχα αφήσει στη μέση.

Ο Πρόεδρος του ΕΟΤ κ. Γ. Δασκαλάκης επανεξελέγη παπμή φει αντιπρόεδρος της «Εύρω-παϊκής Έπιτροπής Τουρισμού» κατά την έαρινή σύνοδο της, που πραγματοποιήθηκε από 6 έως 9 Ιουνίου στο Ρεύκισαδίκ της Ισλανδίας. Επίσης, ο κ. Δασκαλάκης εξέλεγε πρόεδρος της έπιτροπής της Ε.Ε.Τ. για την προστασία του περιβάλλοντος. Την προεδρία της Έπιτροπής αυτής, είχε μέχρι τώρα ο έπικρατής του Δανικού τουρισμού, και διακεκριμένος συγγραφέας κ. Σβέν Άκερ.

ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

BIBIAN PERI

Κυττάζω τα δαχτυλίδια του καπνού του αναμένου τσιγάρου μηχανικά, άφηρημένη. Νοιώθω κουρασμένη από τις σκέψεις, τό αναμένο τσιγάρο προσπαθεί να ταιρια να καταπραΐνει τα νεύρα μου. Οι σκέψεις τριβιλίζουν τό μυαλό μου και με κάνουν να πονώ. Φτάνει πιά, φωνάζω δυνατά σαν να ήταν οι σκέψεις πουλάκια που ακούγοντας την φωνή μου θα πετούσαν τρομαγμένα φτερουγίζοντας κάπου μακριά...

—Αγάπη μου, αγάπη μου, ψιθυρίζω άπεγνωσμένα και ξέρω πως δεν μ' ακούει αλλά και αν μ' ακούει η φωνή μου δεν θα γίνει μαχαίρι να μπηχτεί στο στήθος του να τον κάνει να πονέει και να με νοιώσει. "Αδικο τα λόγια μου άδικα οι θυσίες μου. Πολεμώ για ένα τίποτα. Δέν υπάρχει έπαθλο για τό νικητή, χάνω τις δυνάμεις για ένα τίποτα, για μία χίμαιρα. "Αλλά είναι κάτι ανώτερο των δυνάμεών μου δεν μπορώ να πάω πίσω αλλά ούτε κα' μπροστά. Μένω μετέωρη στο κενό και δεν ξέρω ποτέ θα πέσω, ποτέ θα συντριβώ. Δέν με νοιάζει δεν νοιώθω τίποτα. Δέν μ' ενδιαφέρει τίποτα, αυτός μόνο με ενδιαφέρει, αυτός να είναι ευτυχισμένος, η δική του ευτυχία είναι και δική μου. Ναί έχω έρωτευθεί πολλές φορές αλλά δεν έχω αγαπήσει κανένα μόνο τώ-

ρα εκείνον. Τώρα ξέρω τί θα πη αγάπη. Νά θέλεις την ευτυχία του άλλου. Νά ζητάς από όλους τους ανθρώπους που τόν περιστοιχίζουν να κάνουν τό παν να είναι αυτός ευτυχισμένος κι' άς είναι οι αίτιοι της δικής σου δυστυχίας

Ναί αγάπη μου φωνάζω ξεψυχισμένα γιατί η λύπη που δεν σ' έχω κοντά μου μου στερεί τις δυνάμεις. Ναί θέλω έσύ να είσαι ευτυχισμένος κι' άς είμαι έγώ δυστυχισμένη, δεν πειράζει. Η ευτυχία σου θα γίνει δική μου ευτυχία, η δυστυχία σου δική μου δυστυχία. Είμαι άνοπασπαστο μέλος του δικού σου κορμιού, της δικής σου ψυχής και όταν πόνος, ό πόνος είναι και δικός μου.

Απαιτώ από την γυναίκα σου να είναι καλή μαζί σου, να σε λατρεύει και να σε περιποιείται, θέλω να σε κάνει να νοιώθεις όμορφα άφου έγώ δεν μπορώ. Πάντως αγάπη μου σε μένω θα έρχεσαι μόνο για να ξεκουραστείς ψυχικά και σωματικά όχι για να σε κουράσω, δεν θέλω να γίνω κι' άλλο πρόβλημα σου, αλλά να σε κάνω να νοιώθεις ανάλαφρος και ευτυχισμένος, η ευτυχία μου θα είναι αυτή, αλλά η δύναμη να σε κάνω να νοιώθεις γαλήνιος και ξεκούραστος, ευτυχισμένος.

Νέο ύπ' τη Θεσσαλονίκη

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

Τό βασιλικό μπαλλέτο της Φλάνδρας

Στά πλαίσια των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του ΕΟΤ, ήρθε στη Θεσσαλονίκη, για δύο παραστάσεις, τό Βασιλικό μπαλλέτο της Φλάνδρας.

Τό Σάββατο στις 7 Ιουλίου παρουσίασε στο θέατρο Δάσους την «Επιλογή» του Βιβάλντι, την «Ανοιξη» του Ντεμπουσσύ, «Τέσσερα τραγούδια του Ρ. Στράους, τό «Ερ-γο» του Βιβάλντι, τη μουσική από τό φιλμ «Γκράντ 'Ότέλ 1920», τό «Θάνατο του 'Ορφέα», του Σένμπερ, τη «Βυθι σμένη Μητρόπολη» του Ντεμπουσσύ και τις «Παρορμήσεις» του Ρουσσώ.

Την Κυριακή, τό συγκρότημα έδωσε τη δεύτερη και τελευταία του παράσταση, με τά έργα: «Χορός στην αλή της Βουργουνδίας», «Η θυθισμένη Μητρόπολη» του Ντεμπουσσύ, «Ο θάνατος του 'Ορφέα» του Σένμπεργκ, «Νοσταλγία» του Σούμπεργκ και «Παρορμήσεις» του Ρουσσώ.

Έκθεση

Στό Γιοιουκλασικό περίπτερο που στεγάζεται στο χώρο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, συνεχίζεται με επιτυχία η όμαδική έκθεση ζωγραφικής των Θεσσαλονικέων ζωγράφων, Βασιλείου, Δραγώγιου, Ζαμπέτογλου, Ζαγιοποτίση, Θεοδώρου, Καραμπογιά, Μιχαηλίδη, Μπάρα, Παπανάκου, και Τρακίδη. Η έκθεση γίνεται μέσα στα πλαίσια της Ναυτικής Έβδομάδας.

ΕΛ - ΤΑ

1. Από τον Όργανισμό των Έλληνικών Ταχυδρομίων ανακοινώνεται ότι από τό Ταχυδρομικό Γραφείο Αρχαίας Ολυμπίας θα χρησιμοποιηθεί στις 3.7.1979 ειδική αναμνηστική σφραγίδα με την εικόνα της 3ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ.

2. Όσοι ενδιαφέρονται για τη λήψη αποσπώματος της ανωτέρω σφραγίδας μπορούν να καταθέσουν τά αντίκειμένα τους και πριν από την παραπάνω ημερομηνία ή να τά στείλουν έγκαιρα με τό Ταχυδρομείο μέσα σε συλλεκτικό φάκελο, με τά ανάλογα Ταχυδρομικά τέλη, ώστε να φθάσουν στο όρισμένο για τη σφράγιση Γραφείο μέχρι την ημερομηνία που θα χρησιμοποιηθεί η σφραγίδα.

3. Έλάχιστο τέλος για τη λήψη της σφραγίδας όρίζεται για μέν τούς φακέλους 8 δραχμές και για τά λοιπά αντίκειμένα 6 δραχμές.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Τό πολίτευμα των 'Αθηνών

(Από τον 15ον έως 5ον αιώνα π.χ.)

Μέσα στα σκοτεινά βάθη των αιώνων και στα Ιστορικά γεγονότα κάποιοι μακρινών εποχών, καταλαγιάζει κάποτε το πνεύμα σου, αναζητώντας κάποια μεταφυσική θεώρηση, την ώρα του όραματισμού σου. Έκεί νοιώθεις ποιος είσαι, από που έρχεσαι, τί θέλεις σ' αυτό τον κόσμο, για που τραβάς. "Ετσι, ζητάς τις ρίζες σου, μέσα απ' την ανθρώπινη ιστορία. 1.500 χρόνια π.Χ., όταν ή χώρα του Νείλου βασίλευε σ' όλα τά πλάτη της γής, βασίλευε και ο Κέκροπας, στην Αθήνα.

"Επειτα ακολούθησε μία όλόκληρη στρατεία από φωτεινά στέματα που κοσμούσαν τά άγια κεφάλια των πιο λαμπρών βασιλιάδων της Αθήνας, όπως

ήταν ο Πανδίων, ο Έρεχθείς, ο Αίγιός και ο άτρωτος γιός του Αίγαια, ο Θρεύς, που με την εύφύτα του συγκρότησε τις μικρές κομπούλες σε μία πόλη μεγάλη και δυνατή, την Αθήνα.

Τό όνομά της χαράκτηξε βαθιά στην Ιστορία, συνφασμένη με τά υπέρτατα έπιτεύγματα της Δημοκρατίας, της Τέχνης και της ανάπτυξης του Πνεύματος.

"Ενωμένες οι κομπούλες πιά στην πρωτεύουσα Αθήνα γιόρταζαν τη μεγάλη γιορτή των Πανοθηαίων που ή πομπή προσεγγιζόταν στο Πομπόιον και περνώντας απ' τό δίπυλο άνηφορίζε προς τον ιερό βράχο της Ακροπόλεως.

"Όμως ο ίδιος ο Θρεύς κά-

νει τη Βασιλεία δημοκρατικότερη με την ίδρυση της Γερουσίας και του Πρυτανείου και άπσάλλεται την Αθήνα απ' τούς τρομερούς φόρους του μεγάλου βαλασσοκράτωνα Μίνωα, που ήταν τό φόβητρο των γύρω κατοίκων της Μεσογείου.

Μετά τό θανατό που καταργείται σχεδόν ή Βασιλική έξουσία και ιδρύεται άριστοκρατικό πολίτευμα με περιορισμένες δικαιοδοσίες του Βασιλέως. Μετά τη βασιλεία που Κόδρου, που έπεσε ήρωικά και έφερε τό τέλος της Βασιλευμένης Δημοκρατίας, τά καθήκοντα του Βασιλέως, διανεμόνται ισότιμα στούς άρχοντες και στόν Πολέμαρχο και τόν Έπώνυμο άρχοντα.

Τό 752 φαίνεται να είναι άκόμη καθιερωμένο τό άριστοκρατικό πολίτευμα, που βραδύτερα στο 685 οι άρχοντες γίνονται αίρετοί και προσθθενται άκόμη ένας και έξη Θεσμοθέτες.

Ο Σόλων και ο Κλεισθένης αργότερα μεταρρυθμίζουν τό πολίτευμα και τό κάνουν δημοκρατικότερο.

Ο σοφάτοπος Σόλων προσπάθει ν' άπονεύσει δικαιοσύνη στην Αθήνα, πράγμα, που τόν όδηγεί στην ύψηλότερη κλίμακα της δόξας μέσα στούς αιώνες.

Χωρίζει τούς πολίτες σε τάξεις και τούς δίνει δικαιώματα και άδείματα ανάλογα με τά εισοδήματά τους.

Ιδρύει τη Βουλή των 400 την Έκκλησία του Δήμου, και την Ήλιαια. Τέλος καταβάζει την τιμή της μνάς από 100 δρχ. σε 73 και δημιουργεί τά όνομαζόμενα σεισάθκια λύνοντας τό ζήτημα των χρεών των άγροτών προς τούς πλουσίους.

Ο Κλεισθένης τό 507 αύξάνει τόν αριθμό των βουλευτών σε 500 και διαίρει την Αττική σε έκατό Δήμους και δέκα φυλές.

Η Βουλή έΐτανε σώμα προβουλευτικό, τό όποιον έπέβαλε σχέδια και προτάσεις στο Δήμο και στην Έκκλησία του Δήμου. Αποφάσισε και ένέκρινε ή άπέρριπτε αίτήματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Διευθυνσεις συμφωνών τω Νόμω
Ίδιοκτήτης — Έκδότης — Διευθυντής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ
Όδός Ίπποκράτους 63 — Τ.Τ 144 — Τηλ 3630308

Ελί της Έλκς
Δ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ — Κ. ΚΟΚΟΡΟΒΙΤΣ
Γ. ΚΡΙΕΛΑΣ — ΕΛ - ΒΑ — Α.ΚΑΣΤΑΝΗ
ΑΘ. ΚΟΜΙΝΗΣ — ΑΛ ΛΑΚΕΡΔΑΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Γερανίου 14 — Αθήναι

Τη γραμμή της εφημερίδας εκφράζει τό κύριο άρθρο και τά σημειώματα. Τά ένυπόγραφα άρθρα άνηκούν την προσωπική γνώμη των συγγραφέων.

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Άπαγορεύονται πάσης φύσεως αναδημοσιεύσεις χωρίς την έγγραφον άδειαν της Διευθύνσεως.

Τιμή φύλλου δρχ. 25

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτήσια ιδιωτών έσωτερικού ΔΡΧ. 300
Έτήσια ιδιωτών έξωτετικού Δολ. 30
Τράπεζαι — Έταιρίαι — Όργανισμοί — Εργοστάσια — Ελαχειρήσεις — Σωματεία — Συνεταιρισμοί — Δήμοι — Κοινότητες — Ιδρύματα — Δημόσια Καταστήματα — Προξενεία Δρχ. 1.000
Συνδρομαί τιμητικά » 10.000